

Přátelství s Bohem

Bůh říká: **Izajáš 41,8** (EK): "A ty, Izraeli, služebníku můj, Jákože, tebe jsem vyvolil, potomku **Abrahama, mého přítele,**

Jóšafat ve společenství judejců se modlil, a mimo jiné říkal: **2. Paralipomenon 20,7** (EK): **Což jsi to nebyl ty, náš Bože, jenž jsi vyhnal obyvatele této země před Izraelem, svým lidem? Dal jsi ji navěky potomkům Abrahama, svého přítele.**

Jakubův 2,19-26 (KMS): **Ty věříš, že je jeden Bůh. Dobře činiš. Také démoni tomu věří, avšak chvějí se. Chceš však poznat, ó prázdný člověče, že víra bez skutků je neúčinná? Cožpak náš otec Abraham nebyl ospravedlněn ze skutků, když na oltáři obětoval svého syna Izáka? Vidíš, že víra působila spolu s jeho skutky a že ze skutků se stala víra dokonalou. I naplnilo se Písmo, které praví: 'Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počteno za spravedlnost' a byl nazván Božím přítelem. Vidíte, že ze skutků je člověk ospravedlňován, a ne jen z víry. A nebyla podobně ospravedlněna ze skutků i prodejná žena Rachab, když přijala posly a propustila je jinou cestou? Neboť jako je tělo bez ducha mrtvé, tak je mrtvá i víra bez skutků.**

Exodus 33,11 (EK): **A Hospodin mluvil s Mojžíšem tváří v tvář, jako když někdo mluví se svým přítelem.**

Je velmi zajímavé sledovat, co podle bible znamená být Božím přítelem, a kdo jím podle samotného Boha byl. Více zmínek ve staré smlouvě se týká pouze Abrahama, na jednom místě je zmínka o Mojžíšovi. Jedním z vysvětlení, čím je dáno přátelství s Bohem podává Jakub (v 2. kapitole, od 19. verše). Co platilo o zmiňovaných představitelích Božích přátel? Věřili Bohu, hledali Jeho vůli, a podle ní pak jednali! Byli ochotni udělat, cokoli jim Bůh řekl. V případě Abrahama to byl dokonce tak náročný „test věrnosti“, že se jednalo o obětování dlouho očekávaného, Bohem zaslíbeného vlastního syna!

Na čem závisí, zda budeme přátelé Boží, či nikoli? Jakubovo vysvětlení najdete v 4. kapitole jeho dopisu. **Jakubův 4,4** (KMS): **Cizoložníci a cizoložnice! Nevíte, že přátelství se světem je nepřítelství s Bohem? Kdo tedy chce být přítelem světa, stává se nepřítelem Božím.** Přesnější překlad tohoto místa říká: „Kdokoliv se proto rozhodne být přítelem světa, **určuje se být nepřítelem Božím!**“ Není to tedy ani náš vzhled, rodokmen, moudrost či postavení, co rozhoduje o tom, zda budeme Božími přáteli! Je to vlastně otázka našeho rozhodnutí! Podstatné v tomto případě je zjistit, co to znamená být přítelem světa. To Jakub vysvětluje v několika předchozích verších:

Jakubův 4,1-3 (KMS): **Odkud jsou války a boje mezi vámi? Zdali ne odtud - z vašich rozkoší, které bojují ve vašich údech? Dychtíte, ale nemáte. Vraždíte a žárlíte, ale ničeho nemůžete dosáhnout. Bojujete a válčíte, a nic nemáte, protože nežádáte. Žádáte, a nedostáváte, protože žádáte špatně, abyste to vynaložili na své rozkoše (požitky).**

Zdá se, že podle Jakuba je přátelství se světem (nebo přátelství světa) chování odpovídající tomu, jak se obvykle chovají lidé, kteří Boha neznají. Znamená to životní zaměření na uspokojování svých „choutek“. Přitom pro každého to může znamenat něco jiného. Pro někoho tím může být např. moc, úspěch a uznání od lidí (sláva), dobré jídlo, alkohol, drogy, sex, hromadění majetku a krásných věcí (domy, auta, umění, šperky, ženy apod.).

Tento verš souvisí s veršem z Pavlova dopisu **Galatským 5,24-26**: **Ti, kdo patří Kristu Ježíši, ukřižovali tělo s jeho vášněmi a žádostmi. Jsme-li Duchem živi, Ducha také následujeme. Nehledejme marnou slávu, navzájem se neprovokujme a jedni druhým nezávidíme.**

Bůh se nás snaží posunout od soustředění na sebe, směrem k hledání Jeho vůle, a k službě druhým. Jak se máme k druhým chovat můžeme najít např. ve verších **Lukáš 6,32-38**: *A jestliže milujete ty, kteří vás milují, jakou máte zásluhu? Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují. A jestliže činíte dobře těm, kteří činí dobře vám, jakou máte zásluhu? I hříšníci dělají totéž. A půjčíte-li těm, od kterých máte naději dostat to zpět, jakou máte zásluhu? I hříšníci půjčují hříšníkům, aby to zase dostali nazpátek. Ale milujte své nepřátele a číňte dobře, půjčujte a neočekávejte něco na oplátku. A vaše odměna bude hojná a budete syny Nejvyššího, protože on je dobrotivý k nevděčným i zlým. Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec." "Nesud'ťe, a zajisté nebudete souzeni. Neodsuzujte, a zajisté nebudete odsouzeni. Promíjejte, a bude vám prominuto. Dávejte, a bude vám dáno; dobrou míru, natlačenou, natřesenou, překypující dají do vašeho klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno."*

Asi nejzajímavější a nejprekvapivější je Ježíšovo vysvětlení. Je to něco docela jiného, než naše obvyklé představy o přátelství.

Jan 15,10-15 (KMS): *Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já jsem zachoval přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce." "Toto jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla naplněna. To je mé přikázání, abyste se milovali i navzájem, jako já miluji vás. Nikdo nemá větší lásku než tu, že položí svou duši za své přátele. **Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám přikazuji.** Už vás nenazývám otroky, protože otrok neví, co činí jeho pán; nazval jsem vás přáteli, protože jsem vám oznámil všechno, co jsem uslyšel od svého Otce.*

Jediný rozdíl mezi Ježíšovým otrokem a Jeho přítelem je v tom, že otrok nerozumí tomu, co Ježíš dělá! Po několika letech každodenního následování Ježíše byli učedníci odměněni mimo jiné i tím, že jim Ježíš začal vysvětlovat proč, a co dělá. Do té doby prostě sledovali Ježíše, a dělali přesně to, co jim přikázal.

Je to úžasné, když Vám Ježíš začne i vysvětlovat své plány, záměry a cíle. Nic se nezmění na nutnosti Vaší poslušnosti (pokud má vztah fungovat), ale váš vztah se dostane na novou rovinu – spolupráce a přátelství.

Ježíš v 15. kapitole Janova evangelia svým učedníkům přikazuje, aby jej napodobili i v tom, položit (dát k dispozici) svou duši (svůj život - své plány, touhy, chutě apod.).

Jan 12,24-26 (KMS): *Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrno, které padlo do země, nezemře, zůstává samo. Zemře-li však, přináší mnohý užitek. Kdo má rád svou duši, hubí ji; kdo nenávidí svou duši v tomto světě, uchrání ji k životu věčnému. Jestliže mi někdo slouží, ať mne následuje, a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Kdo mi slouží, toho poctí Otec."*

Marek 4,20 (KMS): *Ale títo jsou `na dobrou zem´ zaseti: Slyší Slovo, přijímají je a nesou úrodu, jedno třicetinasobnou, jedno šedesátinasobnou a jedno stonásobnou."*

Vraťme se ještě jednou do 15. kapitoly Janova evangelia. Najdeme zde úžasná zaslíbení, která však platí pouze pro Ty, kteří splní podmínky, o kterých jsem se zmiňoval výše (dát Ježíšovi k dispozici celý svůj život, duši se všemi jejími touhami po požitcích, rozkoších apod.). Pojdme se na ta zaslíbení podívat:

Jan 15,4-8 (KMS): *Zůstaňte ve mně a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstává-li v révě, tak ani vy, jestliže nebudete zůstat ve mně. Já jsem ta vinná réva, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. Jestliže někdo nezůstává ve mně, bude jako ta ratolest vyvržen ven a uschne; pak je shromážd'ují a házejí do ohně, a hoří. **Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li mé výroky ve vás, požádejte, oč chcete, a stane se vám. Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce a stanete se mými učedníky.***

Stále ještě platí, že "žeň je veliká, ale dělníků málo" (Matouš 9,37). A stále ještě má Bůh problém najít ochotné lidi, které by mohl poslat, a kteří by šli... (Izajáš 6,8).... A čeká na kohokoli z vás.....